

Plaatsvervangend projectleider en deelprojectleider multiprocessen Rob de Vries over RCP:

'Slimmere organisatie bepaalde aspecten crisisbestrijding'

Het gezamenlijk Regionaal Crisisplan (RCP) van Flevoland en Gooi en Vechtstreek biedt eigenlijk weinig echt nieuwe onderdelen, stelt deelprojectleider multiprocessen RCP Rob de Vries. “We pakken alleen bepaalde aspecten aan die in het verleden niet lekker liepen en proberen ze beter te organiseren.”

Rob de Vries is adviseur crisisbeheersing bij de Brandweer Flevoland. Hij houdt zich daar sinds 2008 bezig met multidisciplinaire planvorming. Hoewel Flevoland en Gooi en Vechtstreek als enige regio's in Nederland samen een RCP hebben, was de keuze voor een gezamenlijke aanpak voor De Vries logisch.

Het gezamenlijk crisisplan vloeit deels voort uit de samenwerking van beide regio's binnen het Operationeel Centrum Stichtse Brug, waar Flevoland en Gooi en Vechtstreek niet alleen hun meldkamers bundelen, maar ook de regionale coördinatiecentra samenvoegen.

“Wij zijn twee regio's die heel dicht bij elkaar liggen”, onderstreept de Vries. “We rukken vaak uit op elkaar grondgebied en ondersteunen elkaar al operationeel. Met het in elkaar schuiven van de twee crisisorganisaties sla je twee vliegen in een klap. Je bent efficiënt bezig want je kunt het met minder bezetting in een piket aan. Je kunt de kosten verdelen en gezamenlijk plannen, procedures en werkinstructies opstellen. Bovendien voldoen we aan de wens van het Rijk om meer te standaardiseren en de kwaliteit van de dienstverlening op te krikken.”

De Vries beklemtoont dat een crisisorganisatie bij uitstek de plek is waar de verschillende hulpdiensten samenkomen. “Dat levert direct het multidisciplinaire aspect op. Je hebt coördinatie nodig tussen diensten om door afstemming op de juiste volgorde, het juiste tijdstip en de juiste samenstelling uit te komen. Vroeger liep het in de crisisbeheersing niet altijd lekker op de aspecten leiding en coördinatie en informatiemanagement. We hadden dus goed georganiseerde randvoorwaardelijke processen nodig om beter te kunnen samenwerken. Dat is de inspiratie geweest voor tal van verbeteringen.”

Het Regionaal Crisisplan biedt dankzij deze veranderingen een betere grip op het gehele spectrum van de crisisorganisatie, waarbij bepaald aspecten speciale aandacht krijgen. Daarbij kan onder meer worden gedacht aan de sturing van de organisatie, informatiemanagement, ondersteuningsmanagement en de beschrijving van taken, verantwoordelijkheden en bevoegdheden.

Ook het knoppenmodel van de politie, waarbij sprake is van een doelmatiger opschaling, is meegenomen in het Regionaal Crisisplan. De Vries: “Dat is al met al een hele lastige opgave geweest. Probeer maar eens al die diensten, die net lekker gewend zijn aan GRIP, duidelijk te maken dat het allemaal flexibeler moet. Waarbij en passant ook nog eens een paar van die processen kantelen en er niet meer kolomsgewijs wordt georganiseerd. Dat wil overigens niet zeggen dat GRIP verdwijnt. De Vries. De GRIP-niveaus blijven uitgangspunt bij de het gecoördineerd opschalen. We bouwen echter meer flexibiliteit in het systeem zodat we de capaciteit beter kunnen afstemmen op de te behalen prestaties.”

Ook in Flevoland en Gooi en Vechtstreek zullen voortaan informatiemanagement en ondersteuningsmanagement op nieuwe manier vorm krijgen. Er wordt netcentrisch gewerkt zodat alle betrokken kolommen snel komen tot een eenduidig en totaal beeld van de situatie. “Vroeger had je in elk actiecentrum iemand die zich met verbindingen en informatie bezig hield”, benadrukt De Vries. “Die praatte weinig tot nooit met zijn collega van de andere kolommen. Daarom hebben we ze nu aan elkaar geknoopt. En we hebben nu precies beschreven wat die mensen moeten doen.”

Natuurlijk is de vraag wat het Regionaal Crisisplan straks in de praktijk betekent voor de medewerkers van de verschillende diensten. “Die vraag krijg ik vaak. Maar wat iemand in de praktijk doet, verandert niet zo veel. Dit crisisplan is meer een organisatieplan dat sturingsmogelijkheden geeft om zaken beter op elkaar af te stemmen. De doorsnee functionaris op straat zal zich er dan ook niet zo snel in herkennen. Het is bedoeld voor de crisisorganisatie en de mensen die leiding geven aan die crisisorganisatie.”

Volgens de Vries heeft de aansturing van de organisatie vooral te maken met het goed rondsturen en verdelen van informatie. “Dat is de hoofdmoot van de werkzaamheden die je als crisisstaf hebt. En dat moet je zo slim mogelijk doen. Er zijn natuurlijk allerlei andere franjes van het Regionaal Crisisplan maar dat is een hoofdzaak die fundamenteel verandert.”

Verder wordt met het plan duidelijk waar de operationele en bestuurlijke verantwoordelijkheden liggen. “De bestuurlijke aansturing en operationele leiding hebben we nog beter gescheiden en aan het hoofd van beide staat éénhoofdige leiding. Dat biedt transparantie en duidelijkheid. Bovendien kunnen we zo mogelijke discussies over besluitvorming tijdens een calamiteit vermijden.”

Het Regionaal Crisisplan biedt tevens een andere opzet van het management van ondersteuning en capaciteit. “Vroeger zorgde elke kolom voor broodjes. Stel je voor dat je alle logistieke zaken zo aanpakt. Nu is er een persoon die coördineert. Ook de planningsfunctie verandert. Sommige calamiteiten strekken zich uit over een lange periode. De leiding, die bezig is met het bestrijden van de crisis in het hier en nu, krijgt nu ondersteuning bij het planningproces, bestuurlijk en operationeel.”

De Vries vat het RCP kort samen. “We hebben eigenlijk een aantal functies uit de crisisbestrijding eruit gelicht. Die hebben we niet meer kolomsgewijs georganiseerd maar gekanteld en horizontaal en procesmatig georganiseerd. Verder verandert er dus niet zoveel. Overigens zijn voor de gemeenten de veranderingen ingrijpender, vooral wat betreft de inrichting van hun crisisorganisatie. Zij krijgen te maken met een minder lokale aanpak.”

Belangstellenden kunnen voor informatie terecht bij Rob de Vries.